

visse nærmere Bestemmelser at tilstaae Negrene Løverdagen som Fridag hele Aaret igjennem. I et desangaaende indgivnet Andragende udhævede de vedkommende Plantere (Ciere og Bestyrere af 98 Plantager blandt samtlige paa St. Croix varende 161 Plantager) de skadelige Følger af den delvise Emancipation, som tilsigtedes ved det allerhøieste Rescript af 1ste Mai 1840, idet de formeente, at Suffermarken derved vilde miste de bedste Arbeidere, da de ikke som Frie vilde ved Siden af de Ufrie deeltage i Markarbeidet, at almindelig Emancipation var det eneste Middel til at bringe frie Arbeidere til Sufferdyrkning, men at det Bederlag, der derfor maatte gives Planterne fra Statens Side, for Dieblirket med Banselighed turde haabes opnaaet. De erkjendte imidlertid Nødvendigheden af at gjøre nogle yderligere Indrømmelser, hvorved de Ufries Oplysning kunde fremmes samt forelde Misbrug afhjælpes, og, uden at erkjende, at der nu affordredes de Ufrie for meget Arbeide, fandt de sig dog foranledigede til at foreslaae, at Løverdagen frigaves hele Aaret igjennem, dog saaledes, at leiet Arbeide skulde ophøre paa Søn- og Helligdage, at Søndagsmarkeder, Udsalg af Rom m. m. om Søndagen skulde ophøre, og Løverdagen derfor bestemmes til Markedsdag, samt at visse nærmere Bestemmelser skulde tagttages, som fornemmeligen tilsigtede at medvirke til Skoleunderviisningens regelmæssige Afbenyttelse og Plantagearbeidets behørig Udførelse. — Fra en betydelig Minoritet af Plantere indkom imidlertid senere et Andragende, der væsentligt gif ud paa Følgende: Det vilde for Planterne medføre en

betydelig Dpoffrelse, deels at leie de fornødne Arbeidere paa Fridagen, deels at udrede den i Rescriptet omhandlede Pengegodtgjørelse til Negrene, og, idet de antog, at de Ufries Stilling var aldeles tilfredsstillende, og at det var unødvendigt at forskaffe dem yderligere Leilighed til Selverhverv, effersom Negrene sandsynligviis vilde hendrive deres Fritid i Lediggang, formeente de i alt Fald, at den yderligere Forbedring i Negrenes Stilling burde bestaae i Løverdagen som Fridag i de 5 Maaneder udenfor Høsttiden, hvilken Indrømmelse formeentligen burde bekendtgjøres Negrene med Tilfredsgivelse, at den var en frivillig Gave fra deres Herrer, hvorhos det skulde forbydes Planterne at leie fremmede Negre til noget som helst Arbeide paa Plantagerne om Søndagene, hvilket var forbundet med flere Uleiligheder, navnlig en Overanstrengelse af Negrenes Kræfter til Skade for disses Ciere, ligesom ogsaa Fridagen burde benyttes som et Middel til at indfranke corporlig Nedsættelse ved at lade Fridagens Fortabelse træde istedet herfor; i Forening hermed anholdt Minoriteten om, at, dersom Emancipation skulde indføres paa Den, dette maatte skee ikke ved at befordre partielle Emancipationer, men ved en almindelig Emancipation, og de anholdt derhos om, at den Lov, som forventedes at ville udfomme, maatte forblive gjældende usforandret i en vis Tid, kortest 15 Aar.

Med Hensyn til St. Thomas, havde Pluraliteten af sammes Plantere erklæret sig mod ethvert Alternativ til Forandring i de Ufries Stilling.